

τῆς κατὰ τὴν Γραφὴν Διαφορᾶς διακρίνεται καὶ ἡ Διαφορὰ τῆς Ἐννοίας των.

Παρήχησις προσέτι λέγεται, καὶ ὅταν μενόντων τῶν εἰς Σημασίαν Ἐννοίας ληφθέντων Ὀνομάτων, ἢ Ῥημάτων, ἐπιφέρονται ἕτερα μεταπεποιημένα ὀλίγον τι, καὶ παρωνομασμένα, καὶ ἄλλην κινούντα Ἐννοίαν διαφέρουσαν· οἷον, οὐ τὴν Ἰλακὴν, ἀλλὰ τὴν Φυλακὴν· οὐ τὸν Τόπον, ἀλλὰ τὸν, Τρόπον· καὶ

» Ὁ Βάρβαρος, ὁ Ἄπιος, ἐφύλαξε τὸ Πεῖσμα·
εἰς τὸ κακὸν Κεφάλι του, κακὸν γὰρ τῷ λθῆ Πρῆσμα.
» Ὡς Φίλος ἐκαμώθηκε τάχα νὰ μὲ φιλήσῃ,
κ' εἶχε Σκοπὸν ἂν μ' ἔπιανε, καλὰ νὰ μὲ ξυλίσῃ.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς Παρηχῆσεως ἑωμικῶς παιζόμεναι Λέξεις, ἢμποροῦσι νὰ ἐπιφέρονται εἰς πάντα Τόπον τῆς Συνεπειᾶς τοῦ Λόγου, καὶ μάλιστα εἰς τὰς Καταλήξεις τῶν Πολιτικῶν Στίχων. Καλεῖται δὲ καὶ Παρωνομασία προσέτι ἡ αὐτῆ Παρήχησις.

Ἡ κατὰ Παραίτησιν Συλλαβῆς.

Ἐβδόμη, ἡ κατὰ Παραίτησιν Συλλαβῆς λαμβάνουσα καὶ Ἐννοίας Διαφορὰν πρὸς τὸ Χεῖρον, καθὼς εἰς τοὺς Ἰππεῖς τοῦ Ἀριστοφάνους τὸ παρὸν·

Ἀλλὰ ν π λ. » Καί κε Γυνὴ φέρει Ἄχθος, ἐπείκειν Ἀνῆράναθει,
» Ἄλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.

Γίνεται προσέτι Ἐννοίας Διαφορὰ κατὰ Παραίτησιν Συλλαβῆς, καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς Λέξεως, καθὼς κατωτέρω εἰς τὴν Γαλήν, δι' Ἄρσιν Ἀποσρόφου·

» Ἐξεσι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,
» Ἐκ Κυμάτων γὰρ αὐθις αὐ Γαλήν' ὄρω.

Ὁπου ἀντὶ τοῦ Γαλήνῃ, ἢ γαλήνῃ ὄρω, διὰ τὴν Παραίτησιν τῆς τελευταίας Συλλαβῆς, ἢ τῆς Γαλῆς τοῦ Ζώου Ἐνωικ ἐκινήθη.

Ἡ κατὰ Μετάθεσιν Τόνου.

Ὀγδοῆ, ἡ κατὰ Μετάθεσιν Τόνου λαμβάνουσα καὶ Ἐννοίας διαφορὰν, οἷον·

Μέθυσσας. » Ἀ ᾗ, ᾗ ᾗ, πῶς ὁ Θολὸς σρέφει, κυκλοφορεῖται
τάχα Σεισμός νὰ γίνῃτ'· ὦ, μὴ πείσωμεν πιασθῆτε.
Γυνή. » Θολὸν τοῦ Θόλου βλέπεις ναί, δὲν εἶν' Ἀμφιβολία·
ὁ Ἄκρατος σ' ἐθόλωσε, θωρεῖς τὸν Βοῦν ὡς Μυῖα.

Ἡ κατὰ Διάκρισιν Ὀρθογραφίας.

Ἐνάτη, ὅση ὀρθογραφουμένη μὲν διακρίνεται, προφερομένη δὲ συνάπτεται μὲ τὴν ἐπομένην, καὶ ὡς μία Λέξις λαμβάνεται. Γίνεται δὲ τοῦτο ἢ κατὰ Σύμπτωσιν Ταυτοφωνίας τῶν Γραμμάτων, ἢ κατὰ Μετάθεσιν Γράμματος ἀπὸ Λέξιν εἰς Λέξιν, ἢ κατ' Ἀφαίρεσιν Προσῳδίας, ἢ Ἄρσιν Γράμματος δι' Ἀποσρόφου. Καὶ κατὰ μὲν Ταυτοφωνίαν τῶν Γραμμάτων, οἷον, τὸ, ὄρω Φάσσας κατ' Ἄμμου· καὶ τὸ, εἰ Ὡὰ Νησῶν φιλεῖς, πόσῳ μᾶλλον τὰ Χηνός; ὅπου τὸ, Φάσσας κατ' Ἄμμου, ἀκούομενον παρέχει Δόκησιν αἰσχροῦν κατὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν Διάλεκτον· καὶ τὸ, εἰ Ὡὰ Νησσῶν, πίπτει εἰς τὴν Ἄκοήν ὡς τὸ, Ἰωάννης, ὄν, καὶ τὸ τὰ Χηνός· ὡς τὸ, ταχυνός.

Κατὰ δὲ Μετάθεσιν Γράμματος ἀπὸ Λέξιν εἰς Λέξιν, οἷον, (Ἀρισφ. ἐν Νεφέλαις)

Στρψδς. » Τί δῆτα ληροῖς, ὥσπερ ἀπ' Ὀνου καταπεσῶν·
ἀντὶ τοῦ ἀπὸ Νοῦ καταπεσῶν.